

PASSFR.EU

A Digital Learning Platform for Generation Z:
Passport to IFRS®

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

A Digital Learning Platform for Generation Z: Passport to IFRS®

Standardul IFRS® 1 Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară

Funded by the Erasmus+ Program of the European Union. However, European Commission and Turkish National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© Copyright 2021, Istanbul University

STUDIU DE CAZ - STANDARDUL IFRS® 1 ADOPTAREA PENTRU PRIMA DATĂ A STANDARDEROR INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ

Introducere

Tranziția raportării financiare de la standardele naționale de contabilitate la standardele IFRS este o procedură complicată, în care trebuie abordată recunoașterea și evaluarea fiecărui element de active și datorii. Standardul IFRS 1 oferă sprijin entităților care adoptă IFRS pentru prima dată, astfel încât tranziția să se desfășoare cât mai ușor posibil, iar rezultatul acestuia să fie conform cu cerințele utilizatorilor de informații din situațiile financiare în ceea ce privește fiabilitatea și relevanța acestora.

Scopul acestui studiu de caz este de a oferi o înțelegere a esenței cerințelor impuse entităților odată ce acestea decid să își întocmească situațiile financiare în conformitate cu standardele IFRS.

Studiul de caz abordează următoarele aspecte și clarifică următoarele:

- în primul rând, cum se identifică momentul în care o entitate ar trebui să fie tratată ca entitate care adoptă pentru prima dată standardele IFRS;
- în al doilea rând, pentru a se familiariza cu cerințele de aplicare și de publicare de informații.

Informații relevante

În anul 20X9, entitatea A a decis să înceapă să își tranzacționeze acțiunile la bursă. Aceasta își întocmea situațiile financiare în conformitate cu standardele naționale de contabilitate. Pentru a se putea înscrie la bursă, trebuie să înceapă să raporteze în conformitate cu standardele IFRS. Entitatea A a luat decizia de a începe să aplice standardele IFRS la raportarea sa financiară începând cu anul 20X9. Anul de raportare coincide cu anul calendaristic. Entitatea A obișnuia să prezinte informații comparative de la un an la altul în raportările sale anterioare.

Din anul 20X1 până în 20X4, entitatea A a raportat în conformitate cu standardele IFRS și a comunicat acest lucru fără rezerve. În anul 20X5, în urma schimbării acționarilor, s-a decis să se revină la raportarea în conformitate cu standardele naționale de contabilitate. În anul 20X9, acționarii entității A au decis să înceapă să raporteze în conformitate cu standardele IFRS cu situațiile financiare începând cu anul 20X9.

Alte societăți care operează pe piață aplică standarde contabile diferite. Entitatea B își întocmea situațiile financiare în conformitate cu standardele naționale. În 20X9, entitatea a decis să înceapă să raporteze în conformitate cu IFRS și a comunicat acest lucru fără rezerve. Entitatea C a întocmit situații financiare în conformitate cu standardele IFRS, dar numai pentru uz intern, fără a confirma că acestea sunt conforme cu standardele IFRS. În anul 20X9, entitatea C a decis să înceapă să declare că situațiile sale financiare sunt conforme cu standardele IFRS. Entitatea D tocmai a fost înființată în 20X9 și urmează să întocmească primele sale situații financiare. Aceasta a decis ca aceste situații să fie întocmite în conformitate cu Standardele IFRS.

Întrebări pentru discuție:

1. Identificați data tranziției la standardele IFRS, prima perioadă de raportare, precum și perioada comparativă și să explicați importanța identificării tuturor datelor enumerate în cazul entității A.
2. Identificați care dintre entități (A, B, C, D) ar trebui să fie tratate ca entități care adoptă pentru prima dată standardele IFRS în 20x9. Explicați de ce este importantă această identificare.
3. Regula generală este aplicarea retrospectivă a contabilității în conformitate cu standardele IFRS în situația de deschidere a poziției financiare. Cu toate acestea, există unele excepții pentru aplicarea prospectivă. Vă rugăm să explicați de ce aplicarea retrospectivă este mai bună decât cea prospectivă, ce fel de excepții ar putea exista și de ce acestea sunt importante.
4. Ce cerințe specifice privind prezentarea de informații sunt prevăzute în standardul IFRS 1 și de ce sunt importante?

SOLUȚIA STUDIULUI DE CAZ - STANDARDUL IFRS 1 ADOPTAREA PENTRU PRIMA DATĂ A STANDARDELOR INTERNAȚIONALE DE RAPORTARE FINANCIARĂ

1. IFRS 1 prevede că cei care adoptă pentru prima dată IFRS trebuie să întocmească situația de deschidere a poziției financiare la data tranziției. În prezentul standard, data tranziției la standardele IFRS se referă la prima zi a primei perioade pentru care entitatea prezintă informații comparative complete în conformitate cu standardele IFRS în primele sale rapoarte financiare întocmite în conformitate cu standardele IFRS. Astfel, în cazul entității A, deoarece entitatea a raportat în conformitate cu standardele IFRS între 20X1 și 20X4 și a comunicat acest lucru fără rezerve, data tranziției la standardele IFRS este 01.01.20X0.

Prima perioadă de raportare IFRS este prima perioadă de raportare pentru care entitatea întocmește rapoartele financiare în conformitate cu standardele IFRS. Deoarece entitatea A a luat decizia de a începe să aplice standardele IFRS la raportarea sa financiară începând cu anul 20X1, iar anul de raportare coincide cu anul calendaristic, prin urmare, prima perioadă de raportare IFRS va fi perioada de raportare financiară pentru anul calendaristic 20X1.

Standardele IFRS nu necesită mai mult de un an de informații comparative, iar entitatea A obișnuia, de asemenea, să pregătească informații comparative de la un an la altul în raportările sale anterioare. Deoarece prima perioadă de raportare IFRS pentru entitatea A este anul 20X1, perioada comparativă trebuie să fie anul 20X0.

Toate aceste date sunt importante pentru aplicarea ulterioară a procedurilor stabilite în IFRS 1. De exemplu, entitatea care adoptă pentru prima dată IFRS trebuie să recunoască activele și datoriile în conformitate cu prevederile IFRS și să derecunoască activele și datoriile care nu sunt conforme cu IFRS în situația de deschidere a poziției financiare la data tranziției.

2. Entitatea A nu este o entitate care adoptă pentru prima dată standardele IFRS în anul 20X9, deoarece a raportat anterior în conformitate cu standardele IFRS. Toate celelalte entități enumerate sunt entități care adoptă pentru prima dată standardele IFRS, deoarece corespund situațiilor precizate în IFRS 1:
 - a. Situațiile financiare ale entității au fost întocmite în conformitate cu standarde naționale (acesta este cazul entității B);
 - b. Cele mai recente situații financiare au fost întocmite în conformitate cu IFRS, însă entitatea nu a specificat în mod clar acest lucru (acesta este cazul entității C);
 - c. Entitatea nu a întocmit deloc situații financiare (acesta este cazul entității D).

Este important să se stabilească dacă o entitate adoptă pentru prima dată standardele IFRS, deoarece acest lucru determină dacă se vor aplica cerințele standardului IFRS 1. Entitatea care adoptă pentru prima dată IFRS trebuie să respecte toate standardele IFRS în vigoare la data raportării. Cu toate acestea, dispozițiile tranzitorii specifice ale unor standarde separate nu se aplică în cazul anumitor entități care aplică IFRS pentru prima dată. Prin urmare, entitatea care

adoptă pentru prima dată standardele IFRS își întocmește situația de deschidere a poziției financiare în conformitate cu dispozițiile stabilite în standardul IFRS 1.

3. Aplicarea retrospectivă a contabilității în conformitate cu standardele IFRS permite prezentarea informațiilor din perioada de raportare anterioară, ca și cum o entitate și-ar fi prezentat întotdeauna situațiile financiare în conformitate cu IFRS. Acest lucru permite utilizatorilor informațiilor financiare să compare rezultatele și poziția financiară a entității cu cele din perioada de raportare anterioară. Cu toate acestea, în anumite domenii, este dificil să se facă modificări retroactiv. De exemplu, evaluarea valorii juste a activelor financiare la recunoașterea lor inițială. În plus, ar putea exista situații în care costurile aplicării retroactive ar depăși beneficiile pentru utilizatorii informațiilor din situațiile financiare. Prin urmare, aceste domenii sunt identificate în standardul IFRS 1 ca anumite excepții opționale și obligatorii de la principiul general al aplicării retrospective. Aceste excepții servesc drept orientări pentru entități atunci când identifică domeniile în care aplicarea retrospectivă este obligatorie. În plus, acestea oferă entităților dreptul de a aplica excepțiile opționale doar parțial, integral sau deloc, în cazul în care este posibil să se determine în mod fiabil efectul tranzițiilor la raportarea conform IFRS.
4. În cazul majorității entităților care sunt recunoscute ca fiind cele care adoptă pentru prima dată standardele IFRS, vor fi adăugate sau extinse noi domenii de prezentare a informațiilor, deoarece pot exista diferențe între cerințele IFRS și standardele naționale de contabilitate. Cu toate acestea, pe lângă cerințele de prezentare a informațiilor în conformitate cu cerințele specifice ale standardelor IFRS, la prezentarea primei sale situații financiare în conformitate cu standardele IFRS, o entitate care adoptă pentru prima dată standardele IFRS va trebui să explice modul în care tranziția de la standardele naționale de raportare la standardele IFRS îi afectează poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de numerar.